

Leið meg einaferð enn

Við sorgblídni fóru seinastu pendlararnir um Vestmanna­sund týsmorgunin. Um­borð á Ternuni var borreitt við morgun­mati, sum Atlantsflog hevði latið

ENDIN

Orð og myndir:
Edvard Joensen

á Vestm,annasundi:

Sorgblídni og fráfaringar­dámur var umborð á Ternuni týsmorgunin. Fólk, sum í árávis dagliga hava ferðast um Sundið og hitst í salongini, søgdu farvæl.

Á Oyrargjógv er einki óvanligt at síggja, tá Ternan umleið hálv­gum sje­y leg­gur at, sum hon í árávis hevur gjørt. Kortini er kenslan eitt sindur øðrvísi, tí vit vita, at hetta er seinastu ferð, farið verður umborð á hetta skipið, sum líkasum er vorðið ein partur av gerandisdegnum.

Uppi í salongini er heldur øðrvísi, enn vanliga dagar hevur verið. Har eru borð dekk­að við rundstyk­kjum, og kaffimaskinurnar standa á einum borðið mitt á dúrk­inum. Karamellur og man­darinir standa í fløtum á ymsu borðunum, eins og ein stór samanplanting stendur á einum borði. Hon er frá einum av flutnings­feløgnum, sum regluliga hevur sent sínar stóru last­bilar um Vestmanna­sund. Ein heilsan og tøkk til manningina á Ternuni.

Fólk koma upp av dekk­inum. Rættiliga nógv av vanliga ferðafólkunum mangla í dag. Tey hava tik­ið sær fri hendan stóra dag­in. Vilja vera til staðar, tá tunnilin verður latin upp.

Tey, sum við eru, eru ikki

Borðið er dekk­að við rundstyk­kjum og kaffi, sum pendlararnir fáa sær av seinasta túrin við Ternuni

so mælsk, sum onkuntið hevur verið. Onkur undrast á borreiðingina, meðan onnur hava havt ein var­huga av hesum.

Fólk fáa sær rundstykki og kaffi og setast við van­ligu borðini. Tosað verður sjálvandi um dagin og um tað, sum verið hevur, og fer at verða. Tað er heilt greitt, at her er ein onnur kensla í dag, enn hinar morgnarnar hevur verið.

Her er nakað, sum fólk fara at sakna, sum eisini onkur hevur á orði.

Lagt verður at, og fólk fara. Siga hátíðarliga far­væl. Sum tá menn fara til skips, og eingin veit at siga,

nær komið verður aftur.

Ternan fær nýggj fólk umborð í Vestmanna og fer yvirum aftur. Sama søgan endurtekur seg, tá tey, sum fara við aðru rutu um Sundið mæta.

Farið verður í land aftur, tá Ternan triðju ferð leggur at á Oyrargjógv klokkan gott átta. Fleiri bílar eru við, sum gera seinasta túrin við Ternuni. Teir heilsa allir, tá koyrt veru í land. Ein konsert, sum hoyrist víða hendan stilla morgun­in.

Seinasti jólabollin umborð

So er Magni komin seinastu ferð til Tingborðið at krevja inn

So er »ballið bui«. Fólk eru farin í land, og Eyðun turkar borðið eftir teimum seinasta

105 metrar undir sjóvarmálanum

Vá­gatunnilin er mjúkur og nossligur. Lítið merkist til hall, og á botninum er púra slætt

Eitt vágaverk er liðugt, og tað spældi væl av. Einaferð varð tað ørvitistos og stór­læti at tosa um ein undirsjóvartunnil. Tá tú nú stendur á slætta botninum langt undir Vestmanna­sundi kennist tað, sum tað natúrligasta í verðini

VÁGAVERKIÐ

Ingi Rasmussen

Undir Vestmanna­sundi gongur ein tunnil, sum bindur Vágar saman við Streymoy.

Tað eru ein veruleiki, nú Vá­gatunnilin loksins er lat­in fyri almenninginum.

Snó­rurin varð klipptur seinnapartin týsdagin tann 10. desember 2002, og hesin dagurin fer altíð at standa sum ein merkis­dagur í føroyskari samferðslu­søgu. Hetta var dagurin, tá føroyingar bókstaviliga

fóru nýggjar leiðir í royndunum at knýta allar føroy­ingar tættari saman.

Miðskeiðis undir sundin­um er púra slætt og turt, og tú kanst ikki annað enn undrast á, at tú stendur 105 metrar undir sjóvarmálanum og hevur einar 40 metr­ar av bergi og 60 metrar av sjógvi uppi yvir tær. Her langt niðri í upphavi Føroya kennir tú teg onkursvegna tryggari enn ómaná, har trúgvu tænararnir umborð á Ternuni og SAM hava siglt sínar seinastu túrar við ferðafólkum og bilum.

Eitt hall og annað

Hallið í tunlinum er onki at tosa um, hóast vit hava ferðast so langt niður í undirgrundina. Vegurin er mjúkur, tað er vitt til veggja og høgt til loftið. Kann ikki lata vera at hugsa, at tað var gott tað sama, at sunnara tunnilslinjan varð vald, heldur enn tann norðara, sum einaferð var upp á tal.

Stórt hall hjá landskassanum var annars orsøkin til,

at tann fyrsti føroyski undirsjóvartunnilin varð steðgaður í i 1989. Men tibet­ur hasaði kreppan skjótt av, so hol aftur kundi setast á arbeiðið. Byrjað varð streymoyarmegin hin 28. september 2000, og vágamegin varð fyrsta skotið latið 27. februar 2001.

Fólk hildu tað vera óðamannaverk at seta sær sum mál, at tunnilin skuldi verða liðugur longu við árslok 2003, men nú tá avtornar, hava tunnisknassarnir sprongt og knossað so mikið væl, at vágaverkið er lokið langt áðrenn ætlað.

Og tað eru ikki smáar nøgdir av gróti koyrdar úr fimm kilometrar langa tunlinum. Omanfyri 300.000 kubikkmetrar er sprongdir, og tað er komið havnargerðini í Kollafirði til góðar. Tað krevur nógv­an lóður, og heili 850 tons av sprengieivni eru brúkt.

Sorgblítt framstíg

Gleðin er stór, men tað

kennist eisini sorgblítt, nú túrin um Vestmanna­sund ongantið aftur verður tann sami.

Tá tú hevði verið uttan­lands, fekst tú aftur sam­band við tínar røtur úti á dekkinum umborð á SAM ella Ternuni. Nústaðni tá tú andaði og merkti frisku og vátu føroysku luftina fáa liv og lit aftur í kjálkarnar, vart tú heimafturkomin.

Tað er søga. Siðsti kaffi­munnurin úti á streyma­sjógvi um Sundið er drukkin, men afturfyri verður tað lættari og skjótari at koma heim. Nógv skjótari.

Við Vá­gatunlinum eru bara smáir 50 kilometrar uttan forðingar millum Havnina og Sørvág, so hendan livæðrin millum høvuðsstaðin og flogvøllin tekur bara umleið trý korter at koyra. Áður tók túrin líka leingi, sum flogferðin til Keyptmannahavnar.

Føroyar vaksa

Størstu gleðina eiga vága­fólk í hesum tunnilsdøgum.

Tey fáa teir dagligu fyri­munirnar, merkja økta frælsið, tryggleikan og framburðin, sum kann spyrjast burturúr. Stytttri er til meginjúkrahúsið, til út­búgvingarnar í Havn og til marknaðin hjá vinnuni.

Her eg standi á lægsta punkti, tykist tað, sum Føroyar eru vorðnar stórri. Slættaratindur er vorðin hægri. Oyggjarnar víðari. Vegirnir longri.

Nú eru tríggarjar tær

størstu oyggjarnar knýttar saman, har triggir fjórðing­ar av fólkinum býr. Kemur fast samband um Leirvíks­fjørð, verða 85 prosent av føroyingum knýttir saman í eitt veganet.

Kanska er tað nakað tíðliga at droyma um tað, men her á botninum gongur bara ein veg. Uppeftir.

Fakta

Vá­gatunnilin

Longd: 4,9 metrar
Frihædd: 4,6 metrar
Breidd: 10 metrar
Ak­breyt: 7 metrar
Dýpi: 105 metrar